Για τις αρρώστιες και συμφορές (Μέγας Βασίλειος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 31 Δεκεμβρίου, 2015

Ο Μέγας Βασίλειος στο λόγο του, «**ότι ουκ έστιν αίτιος των κακών ο Θεός** », μας λέγει:
«...**Κάθε κακό δεν είναι κακό. Κακά είναι οι αμαρτίες· κακά δεν είναι όσα μας προκαλούν οδύνη στο σώμα, όπως είναι οι αρρώστιες και τα τραύματα του σώματος, η φτώχεια, οι ταπεινώσεις, οικονομικές ζημιές, θάνατοι συγγενών, τα οποία ενεργεί (κατά παραχώρηση) προς το συμφέρον της ψυχής ο σοφός και αγαθός Κύριος** . Ο Οποίος αφαιρεί τον πλούτο από αυτούς που τον μεταχειρίζονται αμαρτωλά, για να καταστρέψει έτσι το μέσο του κακού. Παραχωρεί αρρώστιες, σ' αυτούς που συμφέρει να είναι το σώμα τους δεμένο με τις αρρώστιες, παρά να είναι ελεύθερο για ν' αμαρτάνει. Παίρνει με θάνατο εκείνους, που τους συμφέρει ο θάνατος παρά η παράταση της ζωής. Επίσης, προκειμένου να σταματήσει ο Θεός τις εκτεταμένες αμαρτίες, φέρει πείνα, ξηρασίες, κατακλυσμιαίες βροχές, που αποτελούν μάστιγες κοινές πόλεων και ολοκλήρων εθνών...»

Αλλού πάλιν ο Μέγας Βασίλειος μας λέγει τα εξής:
«**Οι αρρώστιες των πόλεων και των εθνών, οι ξηρασίες και οι αφορίες της γης, όπως και οι ατομικές θλίψεις ανακόπτουν την αύξηση των κακών. Αυτά τα είδη των μη πραγματικών κακών ενεργούνται από το Θεό, για ν' αναιρέσουν την ενέργεια των αληθινών κακών, που είναι οι αμαρτίες.** Επομένως ο Θεός αναιρεί το κακό (που είναι η αμαρτία) αλλά το (όντως) κακό δεν κατάγεται από το Θεό. Όπως ο γιατρός που δεν εισάγει την νόσο, αλλά αφαιρεί την νόσο από το σώμα. Οι αφανισμοί των πόλεων, οι σεισμοί και οι νεροποντές, οι καταστροφές στρατευμάτων και τα ναυάγια και όλες οι πολυάνθρωπες συμφορές, που ενεργούνται από τη γη, από τη θάλασσα, από τον αέρα, από τη φωτιά ή από οποιαδήποτε αιτία, γίνονται για τον σωφρονισμό των επιζώντων από το Θεό, που**με εκτεταμένες μάστιγες ανακόπτει την πάνδημη αμαρτωλότητα...**».

Δεν είναι δυνατό να επιτύχουμε με άλλο τρόπο τα αγαθά που μας έχουν απαγγελθεί, και να αξιωθούμε την βασιλείας των ουρανών, παρά μόνον αν οδεύσουμε τον εδώ βίο μας με θλίψη.

Εάν είμαστε ξύπνιοι, προσεκτικοί, **οι θλίψεις μάς οικειώνουν πιο πολύ με τον Δεσπότη, και μαθητεύουμε να είμαστε επιεικείς**.

Ο Θεός δεν εμποδίζει τις θλίψεις να έλθουν, αλλά όταν έλθουν **είναι παρών**, εργαζόμενος να μας καταστήσει χρήσιμους και έμπειρους.

Μην απελπίζεσαι, αλλά τότε, όταν έλθουν οι θλίψεις, περισσότερο να αφυπνιστείς, επειδή τότε οι προσευχές **γίνονται πιο καθαρές**.

Η θλίψη εργάζεται ισχυρούς τους θλιβομένους, τους κάμνει κατανυκτικούς και **ταπεινώνει την διάνοια**.
Είναι μεγάλο κατόρθωμα το να υπομένει κανείς την θλίψη με ευχαριστία.

Οι θλίψεις είναι τα κατάλληλα φάρμακα στα δικά μας ψυχικά τραύματα. Ο Θεός επιτρέπει να γίνονται αυτά για την θεραπεία των ιδικών μας ψυχών.

...Κανείς δεν επικοινωνεί με τον Χριστό τρυφώντας και κοιμώμενος, αλλά εκείνος που βρίσκεται σε θλίψη και πειρασμό, αυτός στέκεται κοντά σε Εκείνον.

(Απο το βιβλιαράκι "Λυτρωτικά εφόδια για την σωστή αντιμετώπιση των θλίψεων", Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη")